

חוק הקיצבאות (פיצוי בעד איחור בתשלום) (תיקון), התש"ן-1990*

1. בסעיף 2 לחוק הקיצבאות (פיצוי בעד איחור בתשלום), התשמ"ד-1984¹ (להלן – החוק העיקרי) –

(1) בסעיף קטן (א) –

(א) בפסקה (2), במקום "24 חדשים" יבוא "10 שנים";

(ב) בפסקה (3), במקום "24 חדשים" יבוא "10 שנים" ובמקום "24 החדשים" יבוא "10 השנים".

(2) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) על קיצבה המשולמת בעד תקופה שקדמה ליום התביעה יחולו הוראות אלה:

(1) אם התקופה האמורה היא 12 חדשים או פחות – תשולם הקיצבה בשיעור המעודכן;

(2) אם התקופה האמורה עולה על 12 חדשים – תשולם הקיצבה בשיעור המעודכן בעד 12 חדשים ובשיעור המקורי בעד יתרת התקופה."

2. במקום סעיף 3 לחוק העיקרי יבוא:

3. על אף האמור בסעיף 2 –
"חשוב קיצבה במקרים מיוחדים

(1) אם התביעה הוגשה לאחר שחלפו שנתיים מן המועד להגשת תביעה הקבוע בחוק שבתוספת, ייקראו פסקאות (2) ו-(3) שבסעיף 2 (א) כאילו במקום "10 שנים" נאמר בכל מקום "שנתיים";

(2) אם התביעה הוגשה לפני שחלפו שנתיים מהמועד להגשת תביעה הקבוע בחוק שבתוספת, אך במשך חמש שנים מיום התביעה לא נמסרו לרשות המוסמכת הידיעות והמסמכים הדרושים להחלטה בתביעה, ייקראו פסקאות (2) ו-(3) שבסעיף 2 (א) כאילו במקום "10 שנים" נאמר בכל מקום "חמש שנים".

3. אחרי סעיף 3 לחוק העיקרי יבוא:

3א. קבע בית משפט או בית דין כי הרשות המוסמכת גרמה בשרירות ושלא בתום לב לאיחור בתשלום הקיצבה, רשאי הוא לפסוק כי הקיצבה תשולם בשיעור המעודכן אף בעד תקופות ארוכות יותר מן הקבוע בסעיפים 2 ו-3."

4. תחילתו של חוק זה כ-1 בתודש שלאחר פרסומו ברשומות והוא יחול על כל תביעה שהוגשה לרשות המוסמכת וטרם שולמה קיצבה לפיה לפני יום תחילתו.

יצחק שמיר
שר האוצר

יצחק שמיר
ראש הממשלה

חיים הרצוג
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום ט"ז באדר התש"ן (13 במרס 1990); הצעת החוק דוברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 1960, מיום י"ג בכסלו התש"ן (11 בדצמבר 1989), בעמ' 28.
1 ס"ח התשמ"ד, עמ' 66.